

Laurus nobilis (laurier)

Algemeen

De edele laurier (*Laurus nobilis*) komt uit het Midden-Oosten, het huidige Iran en Irak. Voor de oude Grieken was de plant het symbool van wijsheid en glorie, en in de Romeinse tijd van overwinning. Hij is nu te vinden in alle landen rond de Middellandse Zee, waar het bomen van circa 12 meter hoog kunnen worden. Naast de gewone *Laurus nobilis* komen twee cultivars voor: L.n. 'Angustifolia' met smalle blaadjes en L.n. 'Aurea' met geelgroen blad. De wintergroene plant is in onze streken niet winterhard. Laurier is tweehuizig, met mannelijke en vrouwelijke bloemen aan verschillende planten. Het blad is aromatisch en wordt onder meer gebruikt als keukenkruid. Daarnaast is het een decoratieve kuisplant, die goed snoei verdraagt en zich laat leiden. Vandaar dat er ook kegels, bollen en gedraaide vormen van gekweekt worden.

Verzorging

Half mei, zodra de grootste kans op nachtvorst over is, kan de laurier naar buiten. Hij staat graag in de volle zon, waar hij dagelijks wat water wil. Tijdens het groeiseizoen kan af en toe bijgemest worden met een traag werkende organische mest of osmocote-pillen. Zodra er kans op nachtvorst ontstaat, half november, moet de plant binnen gezet worden, waar hij op een koele plaats (bij ongeveer 5 graden Celsius) kan overwinteren. De luchtvochtigheid moet laag zijn (goed ventileren) en hij kan vrij donker staan. Tijdens de rustperiode heeft hij weinig water nodig, maar de kluit mag niet uitdrogen. Een oudere laurier kan in soms in de volle grond buiten overwinteren, maar alleen als hij heel beschermt staat, bijvoorbeeld aan de kust of in een besloten stadstuin. Vorst tot circa -10 graden Celsius kan bij droog weer en met een vrij droge kluit doorstaan worden. Bij strenge vorst kunnen de planten echter veel te lijden hebben, of alsnog bevroren. Laurier wil niet te vaak verpot worden, hooguit om de 3

of 5 jaaren dan bij voorkeur in februari of maart, vlak voordat de groei weer begint. Hij wordt dan in een iets grotere pot gezet, zodat de wortels niet beschadigd raken. Hij staat graag in een grond met pH (zuurgraad) tussen 6,5 en 7, bijvoorbeeld normale potgrond waar wat klei of leem doorheen gemengd is, samen met een startbemesting van verteerde stalmest. Een flinke laag scherven, grind of kleikorrels onderin te pot garanderen een goede drainage. Snoeien gebeurt liefst tijdens de rustperiode. De takken worden met een snoeischaar in vorm geknipt, zonder het blad te beschadigen.

Vermeerdering

Laurier kan vermeerderd worden door wortelstek en kopstek. Als bij oudere planten onderaan de plant opschot ontstaat, kunnen de worteldelen met de nieuwe planten eraan losgesneden en apart opgepot worden. Stekken kan in september. Dan worden van de topscheuten kopstekken gesneden van circa 10 cm lang. De stekken worden in de stekgrond gezet. Gebruik van stekpoeder bevordert de beworteling en gaat de ontwikkeling van schimmels tegen. Nadat de stekken enkele weken op een warme (bodemwarmte 18 tot 20 graden Celsius) en lichte plaats hebben gestaan en wat vochtig gehouden zijn, ontstaan de eerste wortels en knoppen en kunnen de stekken opgepot worden.

Ziekten en plagen

Laurier heeft weinig last van ziekten of plagen. Wel kan schildluis toeslaan, vaak als gevolg van een te warme overwintering. Via de beschadiging die de schildluizen veroorzaken aan het blad krijgt dan ook roetdauw een kans. De bladeren afnemen met een spons en wat water waar afwasmiddel aan toegevoegd is, is vaak voldoende om de luizen en de roetdauwschimmel te verwijderen. Na de reiniging de plant nog even afsproeien, om vlekken op het blad te voorkomen.